

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE
ROMÂNE, DIN BUCUREȘTI

REDACȚIA :
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ
ABONAMENTUL :
Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an ;
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei.

ADMINISTRAȚIA
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția economică

CĂMINELE CULTURALE.

Prin noua lege pentru înființarea Serviciului social, sancționată prin înaltul decret regal Nr. 3426 din 13 Octombrie 1938 și publicată în Monitorul Oficial cu Nr. 242 din 18 Octombrie 1938, s'a trasat drumul de organizare și viață nouă, a căminelor culturale, atât la orașe, cât și la sate.

Fiecare sat va avea un cămin cultural,

iar la orașe vor fi cămine culturale orașenești. În fiecare capitală de județ va fi un cămin cultural județean, iar în centrele orașenești mai mari, vor fi cămine orașenești centrale, în scopul coordonării activității căminelor centrale din oraș.

Scopul urmărit de căminul cultural românesc de pretutindeni, este cum spune le-

I. P. S. PATRIARH MIRON CRISTEA, înconjurat de corpul profesoral și studenții Academiei de muzică religioasă din Capitală, după rugăciunea de deschiderea anului școlar.

giuitorul, de a ajuta, întări și adânci acțiunea Bisericii, a Școlii și a autorităților de Stat. În lucrarea căminului cultural se vor coordona și unifica în mod armonios toate activitățile desfășurate în sat, în ceiace privește cultura minții, a sufletului în genere, de educație națională, cultura sănătății și cultura muncii pe toate tărâmurile vieții obștești. Iar pentru realizarea acestui larg scop, căminul cultural va avea în structura sa trei secții: a) culturală; b) economică și c) sanitară.

Cel dintâi factor social, enumerat de legiuitor în viața și prosperitatea căminului cultural este **Preotul**. Astfel la articolul 11 din lege se poate vedea: „Preoții, membrii corpului didactic, funcționarii administratori (notarul, secretarul comunal, primarul, pretorul) precum și orice profesioniști salarizați de Stat, ținut, județ sau comună, sunt obligați să-și încadreze activitatea de muncă obștească în Căminul cultural“.

Preotul nostru ortodox român, cu străvechiul său ogor pastoral, pus în rândulială canonică și conturat de Sfinții Părinți, în ceiace privește îndatoririle pastorale, iese iarăși la lumina îndatoririlor sale pastorale, putând da în lături mărăcinișurile vremelnicele preocupări de partide politice și de câte alte desbinări ale satului.

Preotul nostru ortodox român, care a știut să înscrie în istoria vieții românești numeroase pagini de înălțare sufletească a poporului, pentru Hristos și Neam, pentru Credința și Legea românească, este chemat în fruntea luminătorilor satului, să lucreze pentru educarea poporului.

Ogorul de lucru este mare și adânc. Pe paginile acestui număr din „Apostolul curier“ am publicat cuprinsul capitolului privitor la programul secției pentru cultura sufletului și în special secția religioasă. Aci se pot vedea admirabile sugestii practice, de ceiace poate face Preotul în viața socială a satului, sub duhul imperativelor creștine sociale ale Evangheliei Mântuitorului Hristos,

Lumina creștină socială din pridvorul

Bisericii strămoșești de odinioară, se cere extinsă în viața zilnică a satului, pentru a ajunge la ceiace a fost, Biserica cea vie, Biserica lucrătoare sub raport educativ, latreutic și pastoral creștin în genere.

Colaborarea armonică cu ceilalți factori sociali ai satului, fiind obligatorie, asigură mai mult misiunea creștină a Preotului. Un clasic exemplu de colaborare al Preotului cu Învățătorii la sate, ni l-a dat însuși I. P. S. Patriarh Miron Cristea, fost învățător la sate și mai apoi ca dignitar al Consistoriului Mitropolitan din Sibiu, cu prilejul Cercurilor culturale învățătoresce din Ardeal.

Biserica și Școala în Ardeal au mers mână în mână și ca pregătire a elementelor de apostolat și ca activitate. Această armonioasă colaborare a contribuit mult la unitatea sufletului românesc sub toate raporturile.

O frumoasă amintire asupra „Cercurilor pastorale de altădată“ din Ardeal, pe când I. P. S. S. Patriarhul dr. Miron Cristea prezida acum 40 de ani un cerc cultural învățătoresc în comuna Jabenita din jud. Mureș, istorisită de un institutor din Tg. Mureș, ne înfățișează pagini trăite, precum se pot vedea publicate în „Apostolul curier“.

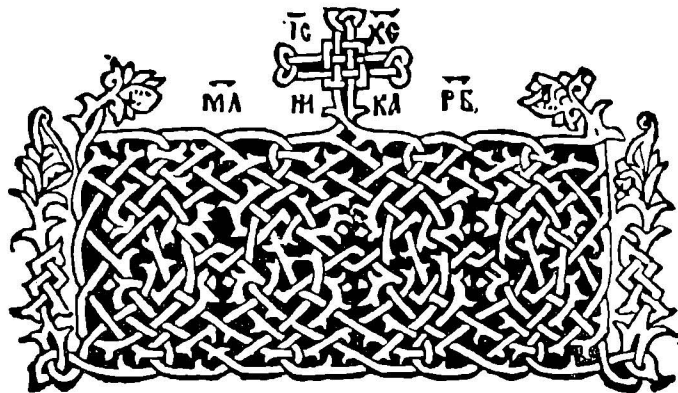
Revenim deci la ceiace am fost și vedem că a fost bine. Ne înfrățim la muncă, pentru ridicarea vieții sufletești a păstorilor noștri.

Preoțimea noastră ortodoxă română are sacra datorie de a înțelege mai mult ca oricând momentul istoric, ce se oferă Bisericii, de a lucra în fruntea tuturor factorilor vieții noastre naționale. Când în alte țări, Biserica dorește să fie îngăduită la lucru împreună cu ceilalți factori și este ținută în izolare, la noi este invitată în locul cel de cinste.

De conștiința și spiritul de apostolat al Preotului nostru de astăzi, depinde izbândă și soarta de mâine a Bisericii noastre. Căci chemarea i s'a făcut în modul cel mai solemn.

CONSILIER.

INDRUMĂTORUL CĂMINELOR CULTURALE LA SATE. SECȚIA RELIGIOASĂ.

„Căminul cultural este dator să strângă și să organizeze laolaltă pe toți bunii creștini, pentru ca împreună să caute a da o putere mai mare de viață credinței, în sufletul tuturor. Vom putea astfel organiza mici subsecții, de pildă, ale bunelor creștine, care să-și ia în seamă îngrijirea și curățirea bisericii și a mormintelor, societățile de tineri, alcătuitoari de coruri religioase, societățile de înmormântare și așa mai departe. Cel care trebuie neapărat să aibe conducerea tuturor acestor societăți, este preotul satului. Nimic nu se poate face fără el, în domeniul vieții religioase.

Stabilirea legăturilor cu autoritățile.

Dar nu numai că trebuie ca preotul să aibe conducerea directă a tuturor societăților acestora religioase, ci trebuie mai mult decât atâta; pentru ca să ne punem la adăpostul unei primejdii de sectarism, care poate ușor să se ivească din asemenea amestecuri ale inițiativei private în treburile bisericești, suntem datori să stăm în necurmată legătură și cu celelalte autorități competente. În primul rând trebuie să luăm legătură și deslegare dela Episcopie și apoi dela Protopopiat, dela Cercurile pastorale din acel loc. Fiecare punct al programului nostru trebuie să fie primit și apoi executat sub privegherea neconținută a acestor autorități religioase, care ele sunt răspunzătoare de soarta sufletească a credincioșilor Căminul cultural și de data aceasta se mărginește numai în a ușura ascultarea credincioșilor printr'o educație și organizare potrivită.

Acțiunea de educare religioasă. — Pentru a ajunge acest scop trebuie să ne alcătuim un program de lucru potrivit nevoilor satului în

care ne aflăm. Mai dinainte putem bănui însă că în oricare sat, vom avea de lucrat pe următoarele laturi:

1. Grija de biserici, cimitire și monumente religioase.

Echipe și Căminul vor trebui deci:

a) Să aibe grijă ca locașul bisericii să fie demne de sat. Cu ajutorul necurmat al enoriașilor, biserica va trebui să fie mereu reparată și întreținută. O vom văruși, îi vom spăla picturile, o vom împrejmuși bine, îi vom sădi pomi și flori în curte.

b) Vom îndemna gospodinele să facă danii cuviincioase bisericii, precum: un preș, o țesătură, o scoarță etc.

c) Vom dăruși bisericii toate obiectele rituale de care are nevoie, o vom înzestra și cu celelalte obiecte nerituale: strane, dulap pentru ținut cărțile sfinte, rastele pentru pus praporii, astfel ca vârful săgeții lor să nu sgărie picturile depe zidul de care sunt deobicei proptiți.

Vom pune deasemenea transcrierea în litere moderne a tuturor inscripțiilor, pomelnice sau pisanii din biserică, astfel ca la citirea lor, enoriașii să capete dragoste de trecutul bisericii lor. În acest scop trebuie să se facă și un scurt istoric al bisericii, care împreună cu inscripțiile, precum și amintirile și însemnările depe cărțile bisericești vechi, să fie puse în ramă cu geam, păstrându-se la muzeul bisericesc sau în tinda bisericii.

Mai bine este însă, să se alcătuiască un întreg muzeu bisericesc, chiar în biserică.

d) În cimitir să avem grijă ca bălăriile să dispară, crucile să fie reparate, cu candelile cuviincioase.

e) Vom îngriji troițele depe drumuri, precum și toate crucile vechi, curățându-le, punându-le într'o piua nouă, făcându-le acoperiș și cinstindu-le prin sfeștanii și procesiuni solemne.

f) Să se ridice o troiță de stejar de către membrii Echipei în amintirea eroilor în caz când nu e monument în sat. La 6 August să se facă pomenirea lor la monument sau la troiță.

g) Să se pună o candelă în amintirea eroilor la școala primară din sat, care să fie dată în grija copiilor de școală. Tot ei vor îngriji de florile și grădinița monumentului.

2. Grija de viața sufletească a oamenilor.

a) Predici cu învoirea preotului, pornind dela evanghelia zilei, cu sfaturi de viață mai ridicată, combaterea relelor din sat, a superstițiilor etc.

b) Să se ia înțelegere cu frunțașii satului pentru ca Duminica dimineața, în timpul slujbei, primăria și cârciumele să fie închise.

c) Orice șezătoare a Căminului să nu fie lipsită de partea religioasă morală.

d) Bunăvoința și purtarea corectă față de secțanții din sat, dacă sunt, intrând în contact cu ei și întrebându-i mijloacele evanghelice de convingere.

e) Să se împartă cărți religioase și să se vorbească de cuprinsul lor la Cămin sau la șezătoare.

f) Să se stărue pentru îndemnarea sătenilor la spovedanie și împărtășire. Preotul duhovnic în loc să dea creștinilor drept canon un număr de mățăanii, când crede de cuviință, să-i îndemne să săvârșească o faptă bună în legătură cu activitatea Căminului (ajutorarea unui sărman, sădirea unor pomi etc). În zilele de sărbătoare să se împărtășească și membrii Căminului și ai Echipei în fața norodului, cuvântându-se despre însemnătatea acestui act, care impresionează în mod desăvârșit mulțimea.

g) Să se viziteze gospodăriile și să se ia notă de casele unde lipsește icoană, ca să se dăruiască din icoanele Fundației.

h) Să fie sfătuiți oamenii să nu mai facă clacă Duminica și în zilele de sărbătoare, ci să meargă la Biserică.

i) Să se combată înjurăturile, blestemele, superstițiile, sărbătorile păgânești, vrăjile, descân-

tecele, luxul; să se îndemne sătenii spre o viață morală și civilizată.

j) Să se înființeze cor la biserică.

k) Să se facă proiecții cu tablouri religioase și în special cu scene biblice, care influențează mult asupra conștiinței săteanului.

l) Să se dea atenție educației religioase a copiilor, tineretului, fetelor și gospodinelor.

m) Să se îndemne cei ce trăesc în concubinaj, să se cunune. Căminul sau Echipa să cunune familiile concubine într'o sărbătoare cu o deosebită solemnitate, intervenindu-se ca formalitățile să fie gratuite.

n) Să se dea atenție operei de catehizare.

o) Alcătuirea de sfaturi de gospodine, pentru ajutorarea săracilor și ușurarea cheltuielilor la naștere și la moarte în familiile nevoiașe și pentru o creștinească îndrumare a copiilor.

p) Să se influențeze asupra buneii viețuiri și respectului și dragostei dintre săteni.

r) Să se îndemne poporul spre îndeplinirea tradițiilor și datinelor.

s) Să se întărească frumosul și bătrânescul obicei de a aduce la biserică spre sfințire pârga și roadele înainte de a fi gustate. Cele dintâi roduri sfințite se împart la săraci sau prin vecini.

t) Căminul sau Echipa vor lua parte măcar prin delegați, la cercurile pastorale și învățăto-rești, expunând programul de lucru al Căminului din punct de vedere religios-moral, precum și năzuințele Fundației de ridicarea satelor prin preoți, învățători și alți oameni de bine strănși în Cămin.

SFATUL DE ÎMPĂCIUIRE

Pentru a ajuta ridicarea vieții morale a satului, multe Echipa și Cămine au folosit sfaturile de împăciuire cari nu sunt altceva decât o secție a Căminului, alcătuită din oameni bătrâni și frunțași ai satului, care își iau îndatorirea de a căuta să împace toate pricinile de ceartă ce s'ar ivi în sat. Nu este vorba de o instanță de judecată, ci de o formă de împăciuire care s'a dovedit a fi de un folos foarte mare acolo unde s'a putut aplica. Statutele de funcționare le trimite Fundația la cerere.

(Indrumătorul muncii culturale la sate)
Ediția II 1937 București, p. 299 — 305

L E G E

P E N T R U I N F I I N Ţ A R E A S E R V I C I U L U I S O C I A L

CAP. I

Atribuțiile Serviciului Social.

Art. 1. — Pentru munca de ridicare a satelor și orașelor se înființează o instituție autonomă: Serviciul Social.

Această instituție are de scop:

a) A pregăti și conduce tineretul de ambe sexe, absolvenții din toate categoriile de școli, în munca de reorganizare a satelor, înțelegând ca o obligațiune cetățenească și națională;

b) A crea, în acest scop, ca organ de execuție al său, Căminul Cultural, cu menirea de a conduce vieța satului, prin conlucrarea locuitorilor în interesul obștesc, și prin coordonarea și unificarea activităților depuse în sat de autorități și de inițiative particulare;

c) A organiza și conduce opera de cunoaștere a țării prin cercetări monografice, care vor forma temelia lucrărilor Serviciului Social;

d) A organiza școli pentru educarea sătenilor și orașenilor în vederea activității Căminelor Culturale și școli pentru pregătirea tinerilor chemați la Serviciul Social.

CAP. II

Conducere și administrare.

Art. 2. — Conducerea și administrarea Serviciului Social este încredințată unui Consiliu Superior cu îndrumare și a unui Comitet Permanent.

Art. 3. — Consiliul Superior de Îndrumare hotărăște directivele generale ale Serviciului Social și coordonarea activității ministerelor, serviciilor publice și societăților culturale.

El stă sub înalta prezență a M. S. Regelui și este alcătuit din următorii membri:

1. Președintele Consiliului de miniștri.
2. Ministrul de interne.
3. Ministrul educației naționale.
4. Ministrul cultelor și artelor.
5. Ministrul sănătății.
6. Ministrul agriculturii și domeniilor.

7. Ministrul economiei naționale.
8. Ministrul muncii.
9. Ministrul lucrărilor publice și a comunicațiilor.

10. Ministrul finanțelor.
11. Ministrul apărării naționale.
12. Președintele Serviciului Social.
13. Comandantul Străzii Țării.
14. Subsecretarul de Stat al Propagandei.
15. Președintele Asociațiunii pentru Literatura Română și Cultura Poporului Român („Astra”) din Transilvania.

16. Directorul general al Fundației Culturale Regale „Principele Carol”.

17. Administratorul Casei Școalelor.
18. Inspectorul general al Pregătirii Premilitare.
19. Inspectorul general al muncii de Folos Obștesc.

20. Un secretar dintre directorii Fundației Culturale Regele „Principele Carol”.

Art. 4. — Organul de conducere și administrare al Serviciului Social, este un comitet permanent, numit prin înalt decret regal, compus din un președinte și doi membri, dintre care unul desemnat dintre membrii Asociațiunii pentru Literatura Română și Cultura Poporului Român („Astra”) din Transilvania.

Președintele comitetului permanent de conducere și administrare este inamovibil și are rangul și atribuțiile unui ministru de Stat; el este conducătorul efectiv al instituției și poartă titlul de președinte al Serviciului Social.

Președintele Serviciului Social va fi convocat să ia parte la ședințele Consiliului de Miniștri, ori de câte ori vor fi aduse în desbatere chestiuni privitoare la Serviciul Social.

CAP. III

Obligativitatea Serviciului Social.

Art. 5. — Absolvenții de ambe sexe, ai universităților, ai școlilor și institutelor superioare sau speciale, sunt obligați să împlinescă Servi-

ciul Social la sate și să prezinte, pentru a-și primi diploma, un certificat doveditor.

De asemenea diplomele obținute în străinătate nu pot fi echivalate și valorificate decât după prezentarea acestui certificat.

Certificatul de împlinire a Serviciului Social, este obligator la numirea într'o funcție publică, precum și la acordarea liberei practice.

Durata Serviciului Social nu poate fi mai mare de un an.

Serviciul Social se împlinește în tot cursul anului.

Serviciul Social obligator se face la sat după prevederile cuprinse în regulamentul de organizare și funcționare al Serviciului Social.

Art. 6. — Inspectoratul general al muncii de folos obștesc, precum și taberile de muncă, organizate de acest inspectorat și de Inspectoratul Pregătirii Premilitare, cu tinerii elevi sau studenți, precum și cu tinerii săteni din formațiile premilitare, vor sta sub autoritatea Serviciului Social.

Art. 7. — Autoritățile de Stat, și îndeosebi, Ministerul Educației Naționale, Administrația Casei Școalelor și a Culturii Poporului, Ministerul Cultelor și Artelor, Ministerul Sănătății, Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Economiei Naționale, Ministerul Internelor și Propaganda, cărora le corespund ramurile principale de activitate ale Serviciului Social, sunt obligate a da tot sprijinul, atât al puterilor publice, cât și al mijloacelor materiale, pentru aplicarea acestei legi.

CAP. IV.

Căminul Cultural

Art. 8. — Serviciul se execută prin Căminele Culturale.

Art. 9. — În acest scop se înființează în fiecare sat un cămin cultural, iar la orașe cămine culturale orașenești.

Art. 10. — Căminul Cultural este o unitate de lucru alcătuită și condusă de localnici, săteni, intelectuali și fii ai satului, plecați din sat. El este organul de execuție al Serviciului Social.

Scopul Căminului Cultural este de a ajuta, înțări și adânci acțiunea Bisericii a Școalei și a autorităților de Stat.

El va coordona și unifica toate activitățile desfășurate în sat de organele de Stat și sociale, prin dezvoltarea armonică :

1. A culturii sănătății, prin preîntâmpinarea și combaterea bolilor, precum și prin educația fizică a poporului.

2. A culturii muncii, prin îndrumarea ei către o mai bună producție.

3. A culturii minții, sufletului și de educație națională, pe toate tărîmurile vieții obștești.

Căminul Cultural este persoană juridică, el este condus de un sfat cultural, cu un președinte ales și un director numit.

Directorul Căminului Cultural face parte de drept din Consiliul comunal.

Un statut, un regulament, precum și instrucțiuni speciale vor arăta chipul cum se organizează și administrează Căminul Cultural.

Unitățile de lucru la sate ale Instituțiilor de Stat pentru educația tineretului și ale Societăților care și-au însușit programul Serviciului Social vor lucra prin Căminele Culturale.

Clădirea Căminului Cultural va adăposti, în despărțiri distincte, cele trei secții : 1) Sanitară (dispensar și farmacie, bae, maternitate) ; 2) Economică (cooperative, brutărie, măcelărie, remiză de unelte agricole etc.) ; 3) Culturală (sală de festivități, conferințe, radio etc., bibliotecă cu sală de lectură, muzeu, sală pentru școli țărănești, cu ateliere de țesătorie și meșteșuguri țărănești).

În localul Căminului Cultural își vor avea sediul de asemenea unitatea locală a „Străzii Țării“, formațiile locale ale Inspectoratului Pregătirii Premilitare, formațiile postmilitare, organul local al Inspectoratului Muncii de Folos Obștesc, precum orice organizație de cultură, educație și muncă obștească, încadrate în programul Serviciului Social.

Comunele sunt obligate a pune la dispoziția Căminului Cultural, în centrul satului sau lângă instituțiile comunale, terenul necesar pentru construcția localului său.

Comitetele muncii de Folos Obștesc, și ale Pregătirii Premilitare, pe ținuturi, județe, municipii și comune, prevăzute de Legea Muncii de Folos Obștesc și Legea Pregătirii Premilitare, se contopesc în sfaturile Căminelor Culturale respective.

Art. — 11. Preoții, membrii corpului didactic, funcționari administrativi (notarul, secretarul comunal, primarul, pretorul), precum și orice profesioniști salarizați de Stat, ținut, județ sau comună, sunt obligați să-și încadreze activitatea de muncă obștească în Căminul Cultural.

Cei ce se sustrag acestei obligații vor fi supuși la sancțiuni disciplinare, la cererea Serviciului Social, către șefii autorităților respective.

În fiecare an se vor trimite autorităților respective pentru statele de serviciu, fișele de activitate ale funcționarilor de Stat, ținut, județ și comună, cari au lucrat în cadrul Căminelor Culturale.

Ministerele și autoritățile ținuturilor, județelor și comunelor vor da întâietate la numire și înaintare, persoanelor care au lucrat în cadrul Căminelor Culturale.

Art. 12. — Pentru coordonarea activității Căminelor Culturale din cuprinsul unui județ, se creează în fiecare capitală un Cămin Cultural județean ; de asemenea, se înființează Cămine Culturale orașenești centrale, menite să coordoneze activitatea Căminelor Culturale din oraș.

Directorul Căminului Cultural județean precum și directorul Căminului Cultural orașenesc central vor fi numiți.

Directorul Căminului Cultural județean este consilierul cultural al prefectului, iar directorul Căminului Cultural orașenesc este consilierul cultural al primarului.

Prefectul face parte de drept din sfatul Căminului Cultural județean. De asemenea primarul face parte de drept din sfatul Căminului Cultural orășenesc.

Art. 13. — În toate județele țării sau în fiecare plasă se vor alege unul sau mai multe sate care vor fi declarate sate-model.

Ținuturile Camerelor de Agricultură, precum și orice alte instituții sau servicii publice din județele în care se aleg satele-model, sunt datoare să înscrie în bugetele lor sumele necesare pentru realizarea programului de lucru al acestor sate-model.

Art. 14. — Ținuturile vor avea ca organ de conducere și coordonare al Serviciului Social din cuprinsul lor, o secție anume condusă de un comitet și un director numit dintre personalitățile culturale ale ținutului.

Directorul secției ținutului este consilierul cultural al Rezydentului Regal.

Art. 15. — În ținuturile în care funcționează o societate culturală, cu ramificații pe tot cuprinsul lor și cu activitatea prevăzută de această lege, ea poate fi însărcinată cu aplicarea Serviciului Social în ținuturile respective, statutele rămânând neschimbate.

Celelalte societăți culturale, persoane juridice, sunt datoare să-și însușească programul de activitate al Serviciului Social și să colaboreze cu Căminul Cultural ca o secție a lui, fiind libere în acelaș timp, să-și urmărească scopurile speciale înscrise în statute. Nerespectarea acestei prevederi, care ar duce la stingherirea activității Căminului Cultural, atrage după sine o intervenție motivată pentru retragerea personalității juridice sau sau a aprobării de funcționare.

CAP. V.

Institutul de Cercetări Sociale al României

Art. 16. — Se înființează Institutul de Cercetări Sociale al României în scopul de a organiza, conduce și coordona lucrările din toate domeniile sociale consacrate cunoașterii științifice a țării și neamului. Institutul va contribui la stabilirea planului de lucru al Serviciului Social, prin cunoașterea țării, cu ajutorul cercetărilor monografice ale satelor și orașelor. Sediul Institutului este la București.

Institutul va cuprinde și Institute de cercetări regionale care vor lucra sub directivele și sub controlul Institutului din București.

Institutul dobândește prin această lege personalitate juridică. El se organizează și se conduce prin propriile sale organe, alcătuindu-și statutele, regulamentul de funcționare; de asemeni își administrează patrimoniul.

În vederea coordonării lucrărilor pentru cunoașterea țării, Institutul este însărcinat a federaliza Institutele publice și particulare care au activitate în legătură cu aceste lucrări.

Comitetul permanent al Serviciului Social va desemna, în termen de cel mult trei luni dela

publicarea acestei legi, persoanele care vor face parte din comitetul de organizare al acestui Institut și care vor fi alese dintre membrii Institutelor ce se vor federaliza.

Comitetul de organizare al Institutului va redacta statutul și regulamentul lui.

Serviciul social va aloca în fiecare an sumele necesare funcționării Institutului și va pune la dispoziție localul necesar acestui Institut.

CAP. VI.

Școlile de îndrumare ale Serviciului Social.

Art. 17. — În vederea unei pregătiri gospodărești și cetățenești a săteanului, adaptată nevoilor locale și planului de reorganizare a vieții satelor românești și în vederea pregătirii sătenilor pentru munca ce o vor desfășura în Căminul Cultural, se organizează cursuri și școli țărănești.

În acelaș scop se creiază pe lângă unitățile oștirii cămine culturale ostășești.

Art. 18. — Pentru pregătirea conducătorilor de Cămine Culturale, precum și pentru pregătirea corpului didactic al școlilor țărănești, se organizează cursuri temporare și școli permanente.

Art. 19. — Pregătirea tuturor tinerilor obligați a împlini Serviciul Social, precum și formarea cadrelor de conducere ale acestui serviciu, se vor înfăptui prin cursuri și școli permanente, organizate după program special.

Art. 20. — Pentru buna lor îndrumare în programul Serviciului Social, toți conducătorii satului, funcționarii administrativi și profesioniștii salariați de Stat, județ sau comună, arătați în art. 10 al acestei legi, vor fi chemați la cursuri de perfecționare.

Art. 21. — În programul școlilor și cursurilor organizate de ministere și instituțiile anexe, se vor trece lucrări de îndrumare în munca de ridicare culturală a saletor și orașelor potrivit cu programul de lucru al Serviciului Social.

CAP. VII.

Personal.

Art. 22. — Funcționarii superiori și inferiori ai Serviciului Social și ai subdiviziunilor lui sunt asimilați funcționarilor de Stat; ei vor fi supuși ierarhiei funcționarilor de Stat și vor fi plătiți după gradul ce-l au potrivit cu normele de salarizare în vigoare pentru funcționarii din ministere. Ei se bucură de stabilitate, prin derogare dela legile cu dispoziții contrare celei de față.

Membrii corpului didactic primar și secundar pot fi detașați cu anumite atribuții pe lângă Serviciul Social sau secțiile sale. Timpul cât aceștia sunt astfel detașați li se ține în seamă pentru definitivări, înaintări, gradație și ani buni pentru pensie.

Toate numirile, detașările și angajările se vor face prin decizii date de către președintele Serviciului Social. Deciziile de numirea definitivă a

funcționarilor Serviciului Social se publică în Monitorul Oficial.

Anii de serviciu prestați la Serviciul Social se vor calcula la drepturile de pensie, când funcționarul trece la altă instituție de Stat, județ sau comună, respectându-se, la numire, gradul pe care funcționarul l-a avut la Serviciul Social.

Toate dispozițiile din decretul-lege pentru organizarea și funcționarea „Străzii Țării“ (promulgată cu înaltul decret regal Nr. 3424 din 7 Octombrie 1937 și publicată în Monitorul Oficial Nr. 233, partea I din 8 Octombrie 1937), privitoare la funcționarii detașați din învățământ sau din alte ministere sau instituții de Stat (art. 12 și 14 din decretul-lege „Straja Țării“), se aplică și Serviciului Social.

CAP. VIII

Buget, local.

Art. 23. — Bugetul Serviciului Social constituie un buget autonom, care se supune spre aprobare Consiliului superior de îndrumare.

Cheltuelile din bugetul Serviciului Social se aprobă, conform prevederilor bugetare, de către președintele comitetului permanent de conducere și administrare.

Fondurile Serviciului Social sunt alcătuite din :

1. Subvențiile anuale date de Stat și de Ținuturi.
2. O contribuție de 2 la sută din veniturile ordinare ale comunelor.
3. Veniturile publicațiilor proprii și ale altor întreprinderi.
4. Donații și legate.

Toate aceste venituri se depun într'un cont special la Banca națională constituind „Fondul Serviciului Social“.

Statul, Ținuturile și comunele vor pune la dispoziție localurile necesare instituției Serviciului Social.

Correspondența instituției Serviciului Social este scutită de taxe poștale.

CAP. IX.

Dispoziții finale.

Art. 24. — Un regulament de organizare și funcționare a Serviciului Social se va alcătui de această instituție prin organele ei de conducere în termen de maximum 3 luni dela publicarea acestei legi.

Art. 25. — Fundația Culturală Regală „Principele Carol“, este însărcinată cu aplicarea Serviciului Social, prevăzut în legea de față.

Dat în Sinaia la 13 Octombrie 1938.

CAROL

Președintele Consiliului de Miniștri,

MIRON

Patriarhul României

Ministrul internelor

și ministrul educației naționale,
ad-interim,

Armand Călinescu.

Ministrul Justiției,
Victor Iamandi.

Nr. 3.526.

PRINCIPIILE SOCIALE ȘI ETNICE ALE SERVICIULUI SOCIAL

Căminul cultural. — Preoții și cărturarii satului să-și facă datoria.

Vorbind despre „Principiile sociale și etice ale serviciului social“, d. prof. D. Gusti a făcut următoarele declarații:

Legea aceasta — începe d-sa — este rezultatul unei îndelungate experiențe culturale. Problema aceasta sociologică nu este o problemă nouă ci o problemă veche dar necunoscută.

Intre atâtea prefaceri noi prin care trece poporul român, în ultima vreme, trebuia să se facă ceva și pentru ridicarea satului și a țaranului. Adevărul social nu se impune, nu se inventează; adevărul social se descoperă, se cercetează. Acesta este principiul de bază al noii legi: să se ocupe de un adevăr social, pe care-l scoate din realitatea existentă. Adevărul social este de două feluri: un adevăr social universal și un adevăr social românesc.

Sistemul școlii din București, constă din metoda monografică, cu care se caută acest adevăr social românesc permanent, valabil pentru toți cercetătorii sociali.

Pentru cercetarea acestui adevăr social românesc, s'au înființat câte un institut de cercetări sociale la București, Iași, Cernăuți, Timișoara, Constanța, Chișinău, cari, în scurtă vreme, vor începe anchete la fața locului, în întreaga țară. Toate aceste rezultate, vor fi înaintate „Institutului social al României“ care va cunoaște astfel toate aspectele — din toate punctele de vedere — ale vieții dela sate, orașe și diferitele regiuni ale țării.

Prin urmare, primul punct important al noii legiuri este creierea unui „Institut de cercetări sociale român“.

Satul alcătuiește o unitate socială, formează un tot individual. Iar singurul lucru viu, este unitatea. Ceeace înseamnă că satul, această unitate socială, constituie un organism viu, o valoare reală. Pentru ridicarea satului, se impune o solidaritate de probleme. Acțiunea Serviciului Social este propunerea unei solidarități de soluții. Pentru aceasta, Serviciul Social creiază un nou tip de societate: Căminul cultural.

Pentru ridicarea satului s'au propus până acum tot felul de soluții. S'au încercat, prin toți factorii, îmbunătățiri care însă nu se văd. Autoritatea obligă pe sătean să facă drumuri, șosele, il învață cum să samene, il învață igiena. etc.

Nimic din toate acestea nu s'au permanentizat. Avem de toate, dar n'avem nimic, căci toate aceste îmbunătățiri sunt făcute pentru un sat abstract, sunt propuneri pornite dela birouri, dar nu sunt soluții pentru satul românesc, cari continuă să trăiască în anarhie și dezordine.

Serviciul social — prin *căminul cultural* — urmărește organizarea satului românesc, din toate punctele de vedere. *Învățătorii, preoții și cărtu-*

rarii satului, vor fi obligați de lege să-și facă datoria. Astfel căminul cultural va fi instituția cea mai reprezentativă a satului, fiindcă va lucra efectiv, va trece imediat dela gând la faptă, va ajuta.

FUNDAȚIA CULTURALA

„Principele Carol“ a înființat până acum 2187 cămine în tot cuprinsul țării

Direcțiunea căminelor culturale din Fundația „Principele Carol“ a întocmit ultima situație a căminelor, în vederea organizării acestora în conformitate cu prevederile legii noi a „Serviciului Social“. Sunt înființate și funcționează în prezent în foarte bune condiții 2187 cămine culturale, repartizate astfel pe ținuturi și județe:

Ținutul Olt (254)

Dolj, 82; Mehedinți, 22; Gorj, 37; Vâlcea 47; Romanați, 46; Olt, 26.

Ținutul Bucegi (367)

Ilfov, 33; Teleorman, 51; Argeș, 58; Muscel, 41; Dâmbovița, 47; Vlașca, 27; Prahova, 48; Buzău, 58; Brașov,—; Trei Scaune, 4.

Ținutul Mării (129)

Constanța, 41; Ialomița, 48; Durostor, 14; Caliacra, 26.

Ținutul Dunărea de Jos (290)

Covurlui, 12; Brăila, 34; Tulcea, 26; Ismail, 43; Cahul, 29; Fălciu, 30; Tutova, 39; Tecuci, 36; Putna, 18; Râmnicu-Sărat, 23.

Ținutul Nistru (286)

Lăpușna, 99; Orhei, 70; Tighina, 61; Cetatea Albă, 56.

Ținutul Prut (469)

Iași, 51; Bacău, 52; Neamț, 32; Baia, 44; Botoșani, 35; Bălți, 107; Soroca, 98; Vaslui, 31; Roman, 19.

Ținutul Suceava (159)

Cernăuți, 5; Hotin, 79; Storojoneț, 6; Rădăuți, 7; Câmpu-Lung, 13; Suceava, 11; Dorohoi, 38.

Ținutul Mureș (53)

Alba, 3; Turda, 7; Mureș, 12; Ciuc, 1; Făgăraș, 17; Târnava Mare, 6; Târnava Mică, 4; Sibiu, 2.

Ținutul Someș (69)

Cluj,—; Bihor, 13; Someș, 9; Sălaj, 7; Satu-Mare, 5; Maramureș, 4; Năsăud, 31.

Ținutul Timiș (111)

Timiș-Torontal, 26; Arad, 16; Caraș, 13; Severin, 23; Hunedoara, 33.

Total general 2187.

C R O N I C A I N T E R N A

CULTURALE

DESCHIDEREA CURSURILOR LA ACADEMIA DE MUZICĂ RELIGIOASĂ

Cuvântarea I. P. S. Patriarh Miron

Luni 10 Octombrie s'a făcut deschiderea cursurilor la Academia de muzică religioasă.

Solemnitatea a fost onorată de prezența I. P. S. Patriarh Miron, președintele Consiliului de miniștri.

Erau de față: pâr. I. D. Petrescu, rectorul Academiei, d-nii: George Folescu, Ioan Livescu, Ioan Croitoru, Ioan Bănescu, Paul Constantinescu, pr. Paraschiv Angelescu, profesori, cum și toți studenții.

I. P. S. S. a fost însoțit P. C. Consilier cultural, Pr. M. Bulacu, de protoiereii Georgescu-Silvestru și Stoica Ionescu, d. Broșu, director de cabinet și V. Dudu, secretar particular. Pâr. Paraschiv Angelescu a oficiat sfeștania. Răspunsurile au fost date de corul studenților, condus de d. prof. Croitoru.

Pâr. I. D. PETRESCU, rectorul Academiei a rostit următorul salut :

„Prezența Prea Fericirii Voastre la deschiderea cursurilor anulului al unsprezecelea al Academiei de muzică religioasă, îngăduiți-mi să o salut cu cuvintele strămoșilor romani : Alba lapilla notare diem. Căci această prezență, cheazășie de dănuire a instituției noastre și mărturie a dragostei Prea Fericirii Voastre spre dânsa, e un bun augur și se cade să o însemnăm cu o pietricică albă, după datină.

Inițiată această școală cu scopul de a promova studiile muzicale religioase și a lămurii arta muzicală liturgică, ea n'a găsit în mediul nostru cultural bisericesc toată sollicitudinea la care ar fi avut dreptul. Ca orice pornire nouă, ea s'a isbit de stânci ascunse și nevăzute în lacul cu ape liniștite la suprafață. Ea a întâlnit și indiferența care descurajează, dar și neînțelegerea care îndârjește. Și așa fiind, și-a continuat drumul încet, cu greu, dar fără să se oprească.

În acești 10 ani de funcționare școala a dat 18 absolvenți diplomați.

Greutățile frecventării cursurilor au făcut ca numărul înscrișilor să diminueze în timpul școlarității. Căci, pe de o parte, cursurile nu sunt toc-

mai așa de ușoare cum s'ar crede și cum și-ar închipui unii, iar pe de alta, cerințele materiale ale tinerilor comandă în mod irevocabil.

Cursurile nu sunt ușoare, metoda școlii noastre nu este vorbăria. Se cere o cultură mai largă pentru studiul științei muzicale, în deosebi religioase. Căci dacă în practică se cere un exercițiu ritual, pur și simplu, pentru a ajunge însă la o practică bună, conformă cu cerințele artei și liturghiei — înțeleg orice ritual însoțit de muzică — este nevoie de un studiu adâncit al acestei arte, pentru a nu cădea în extreme, nici într'un eclectism muzical, poate bun altor altare profane, dar nicidecum altarului nostru. Barocul muzical liturgic, chiar dacă este artistic și reprezintă un stil, nu este pentru noi un progres în arta muzicală liturgică, nici o lămurire sau determinare a stilului muzical liturgic.

Diploma noastră reprezintă un quantum de cunoștințe în domeniul artei muzicale în genere și religioase liturgice în specie, — cunoștințe ce așteaptă să fie utilizate. Și dacă în școala noastră ar veni mai mulți seminariști, sau teologi, chemați ei înșiși să practice arta liturgică, evident că scopul nostru ar fi mai degrabă ajuns. Dar cum am spus, cursurile noastre nu sunt tocmai așa de ușoare, cum și-ar închipui unii : noi vorbim și studiem pe documente sau ne adresăm minții. Ori aceasta cere oarecare sfortare, de care unii tineri se feresc.

Ca să remediem în parte răul material elevilor noștri, am inițiat un cămin, în care au locuit 12 elevi. Din micile noastre economii și chiverniseli, fără să apelăm la vreo instituție, căminul în grija și supravegherea atentă a părintelui Angelescu a rezistat. Băeții noștri astfel, în contact mai apropiat cu cartea, cu școala și cu atmosfera ei, s'au prezentat la examenul anual destul de bine și îmbucurător. Nu vreau să zic bine, de oarece vreau să le ațâț pentru acest an și mai mult elanul.

Un lucru ar trebui să înțeleagă cinstiții preoți, frații mei : Pe cât sunt de necesare sanatorii și cămine de odihnă pentru dânsii, tot pe atât și o școală, ce privește în deosebi arta liturgică și ritualul, care este talmăcirea simbolică și practică a dogmei.

Monahii, armata jertfei, a muncii rânduite și continui, a gândului smerit și înalt, nu s'au adăpat, după cum s'ar fi convenit, din școala noastră.

Am fi dorit și nădăjduim cu binevoitoarea o-blăduire a Prea Fericirii Voastre, ca numărul monahilor talentați și cu creier de studiu să se înmulțească în școala noastră spre progresul artei muzicale liturgice.

Selectul corp profesoral stăpânit de același gând de propășire a studiului muzical liturgic, a dovedit un spirit de abnegație și devotament, cum nu știu în ce instituție din țara noastră se găsește și așa îndrăsnii zic și aiurea — exceptând organizațiile călugărești — întrucât, salarizat la jumătatea omului de serviciu al școlii, n'a dat înapoi dela împlinirea datoriei. Le aduc și în prezența Prea Fericirii Voastre și a elevilor mulțumirile mele și le prezint admirația mea pentru noblețea sufletească de care au dat dovadă. Elevii au înțeles întotdeauna aceste înalte exemple și au căutat să le răspundă cum se cuvine. Li îndemn ca și mai mult să se îndârjească în însușirea exemplului bun.

Și după cele arătate, îndrăsnesc, Prea Fericite Părinte, a Vă ruga respectuos să luați în și mai de aproape purtare de grijă școala ce ați întemeiat, punând-o în rădăuiala legală și în meritul său, ca școala aceasta să fie în adevăr o școală superioară, tinzând să egaleze școlile similare de aiurea.

Pentru elevii noștri o părintească și dreaptă considerație. În comisiunile de numire a cântăreților ar putea fi numit și unul din profesorii de aici, pentru a-i apăra de eventualele încălcări ale dreptului și meritului lor.

La examenul de profesori de seminar și școli normale să li se recunoască diplomaților noștri dreptul lor legal de a se prezenta la concurs. Căci sunt 3 ani, de când cererile a 2 candidați, diplomați ai școlii noastre, n'au fost luate în considerație de Onor. Minister al Educației naționale.

Cuvântarea I. P. S. Patriarh Miron

I. P. S. PATRIARHUL MIRON a răspuns următoarele:

„Dacă ați fost atenți, ați putut constata, în luna din urmă, că din partea unor oameni de mare valoare, s'au ivit păreri pentru omiterea cântării preoților și cântăreților, pentru că această muzică este inadmisibilă și insuportabilă.

Am putut controla că părerea aceasta nu este justificată pentru fondul muzicii bisericești. Are o cale de justificare față de felul cum ea se execută în practică.

Muzica noastră bisericească este superioară și artistică. Dacă n'ar fi fost așa, nu s'ar fi menținut 2000 de ani, ci s'ar fi prăbușit.

Dimpotrivă, eu zic că muzica noastră bisericească este o mare forță și sub raport cultural, dar mai ales sub raportul educației sufletești.

Dureros este că oamenii de azi nu au pregătirea de a înțelege această frumoasă cântare. Se mai adaogă și fatalitatea traiului nostru de azi,

când nu ne mai mulțumește nimic. Deaceia orice manifestare religioasă pare superfluă.

Ritualul nostru este făcut pentru trebuințe călugărești. Iar lumea are și alte preocupări decât cele strict bisericești. Deaceia este oarecum justificată atitudinea intelectualilor de a se acomoda ritualul cu împrejurările de azi.

Pe cât vor intelectualii acest lucru, pe atât poporul nu dorește scurtarea slujbelor, ci dimpotrivă.

Destul că nemulțumirile provin, în mare parte, din cauza empirismului cu care se slujește. Nu mai departe decât la Mărășești. Câțiva preoți aveau o ținută neîngăduită. O astfel de înfățișare făcea să anuleze orice isbucnire de talent și orice pregătire.

Nu cântarea este de vină. Ci vinovați suntem noi.

Nu numai că muzica nu trebuie scoasă din uzul bisericii, ci dimpotrivă, trebuie mai bine pregătită, înțeleasă și prezentată.

În ultimul timp s'an înmulțit corurile bisericești. Însă cel ce merge la biserică cu gândul de a se închina, uneori se scandalizează, cum am pățit eu, de lipsa de măsură a cântării corale și de lipsa de evlavie în execuție. Să nu ne mirăm, deci, că mulți preoți au scos corurile și au reîntronat muzica bisericească cu cântăreții din strane.

Ce-i trebuie cântării bisericești? Să nu devină atât de artistică, încât să crezi că ești la operă. Nici muzică desăvârșită de operă, dar nici muzică reproducută cu empirism. Nici artă desăvârșită, dar nici ridicolul la care am asistat.

Cântarea bisericească trebuie să fie bine cunoscută de preoți și cântăreți, care să aibă simț social, evlavie și bun simț.

Când se va face așa, cei cari doresc să scoatem cântarea din ritual, vor renunța la acest gând.

Părintele rector are multă dreptate când spune că Academia n'a găsit destul sprijin. Eu de atâtea ori am intervenit, dar ce s'a relizat?

Avem două opere. Cea din București e foarte necesară. Cealaltă ar putea să nu mai fie. Iar cu zecile de milioane ce se cheltue cu această operă s'ar contribui la educația religioasă-muzicală a țaranilor pentru care ne batem cu pumnii în piept.

Eu mă alătur la cuvintele părintelui rector și adresez mulțumirile mele profesorilor acestei academii pentru sacrificiul ce-l fac, muncind fără salarii, pentru că ceea ce primește, numai plată nu poate fi.

Studentii să-și facă toată datoria, după bunele exemple ce le au.

Am și eu păcatul de a fi contribuit la închiderea atâtor școli secundare, care cresc pe viitorii bugetivori.

În loc să crești zeci de mii de tineri, cari mâine, nu vor avea slujbe, mai bine e să le închizi școlile și cu banii astfel curțați, să susții școlile practice, cum este și această academie,

cu nevoi simțite, pentru trebuința sufletească a poporului nostru.

Să sperăm că în bugetul viitor, vom putea picura și ceva pentru trebuințele acestei academii cu toate că toți banii, față de vremurile grele ce pot veni, trebuie să dați pentru înarmarea țării“.

*

După ce a vizitat localul Academiei, I. P. S. Patriarhul s'a fotografiat în mijlocul profesorilor și studenților. Apoi a plecat în melodia imnului „Pre Stăpânul“, cântat de corul studenților.

MISIONARE

CUNUNIA RELIGIOASA A 600 FAMILII DE CONCUBINI

Străduințele depuse de Păr. Protoiereu al circ. I. Dâmbovița, pe teren misionar, n'au întârziat să dea roade din cele mai frumoase. Ajutat de preoții aceluia protopopiat, având și concursul nelimitat al d-lui Colonel Cernăianu, prefectul județului, a oficiat în ziua de 25 Sept. cor., slujba cununiei religioase a primei serii de concubinari din protopopiat.

Cu ajutorul organelor administrative și a comitetelor organizate în fiecare parohie, roadele obținute au fost peste așteptări. Astfel, după rapoartele primite dela parohii, numai în protopopiatul I Dâmbovița s'au cununat peste 600 familii de concubinari, iar în întreg județul peste o mie, — părintele protoiereu luând parte la slujba religioasă din centrele: Adâncă, Săcueni, și Răzvadul de jos.

Pentru ziua de 30 Oct. cor., s'a organizat a doua serie de căsătorii, pentru cei cărora, din diferite motive, nu li s'au putut oficia cununii civile.

Ținem să subliniem cu această ocazie, în afară de zelul misionar al P. C. Protoiereu și C. Preoți, — și concursul pe care l-au avut din partea d-lui Prefect al jud. Ilfov, d. Col. Cernăianu, d-nii pretori și primăriilor respective, care au suportat toate cheltuielile ce au necesitat aceste formalități, cari meriță toate elogiile.

MISIUNEA RELIGIOASĂ IN COMUNA CIORANI-PRAHOVA

Părintele Protoiereu Vincențiu Pop, însoțit de Preotul Proistos I. Stoicescu,

a inspectat în ziua de 13 Septembrie toate parohiile din regiunea Ciorani, interesându-se în deaproape de viața religioasă a poporenilor și dând preoților prețioase îndrumări în această direcțiune.

De ziua „Inălțarea Sf. Cruci“, P. C. Sa a participat la serviciul religios dela biserica Ciorani de Sus, unde, asistat de preotul respectiv I. Stoicescu și preoții localnici, Petre Tătărescu și Gh. Popescu, a oficiat în sobor Sf. Liturghie, în prezența unei mulțimi de credincioși din comună și satele vecine.

La sfârșit, mulțimea credincioșilor, în frunte cu Părintele Protoiereu și preoții au pornit în procesiune la locul destinat instalării unei Troițe. După slujba sfințirii Troiței, Părintele Protoiereu a predicat mulțimii despre „Insemnătatea Sf. Cruci“ dând foarte frumoase sfaturi și îndemnuri, isbutind să impresioneze pe ascultători până la lacrimi și să creeze o atmosferă de adâncă religiozitate. Fapt foarte, foarte îmbucurător pentru o localitate contaminată de sectanții teodoriști.

Domnul Alexandru A. Popescu, învățător, a vorbit despre „Sf. Cruce în trecutul poporului român“, încheind cu elogii la adresa părintelui protoiereu, a cărui prezență, în lumea sate lor noastre, e prilej de sărbătoare și înălțare sufletească și datorită căruia, preoții noștri din Ciorani sunt factori activi pe ogorul credinței, recoltând roade dintre cele mai frumoase.

Preotul I. Stoicescu, paroh în Ciorani de sus, mulțumește în cuvinte emoționante Părintelui Protoiereu, asigurându-l că, atât Sf. Sa, cât și preoții din Proistosia sa, vor ști și pe viitor să-și împlinească misiunea preoțească, binemeritând încrederea dată de I. P. S. Patriarh.

În aceiași ordine, mulțimea s'a înapoiat la biserică, după care serviciul divin s'a terminat într'o frățietate adevărat creștinească.

După masă la ora 4, a avut loc a doua manifestare religioasă, la biserica parohiei Ciorani de jos II, unde din inițiativa preotului P. Tătărescu, s'a cumpărat un clopot nou la biserică.

După sfințirea clopotului de către un sobor de preoți, în frunte cu părintele

protoiereu Vincențiu Pop și Pr. I. Stoicescu, președintele cercului pastoral, în prezența uni mare număr de credincioși, părintele protoiereu, printr'o însuflețită cuvântare a arătat că „dragostea de Biserică și temeiul Evangheliei sunt adânc săpate în sufletul românului drept credincios”, elogiind pe sătenii Ciorăneni, cari prin faptele creștinești, realizate în anii din urmă, pot sta pildă tuturor, de ce poate săvârși dragostea creștină.

Părintele proistos I. Stoicescu, laudă munca depusă în această parohie de preotul Petre Tătărescu și asigură pe părintele protoiereu, că preoții din Ciorani sunt la datorie și se întrec în fapte creștine.

Părintele Tătărescu mulțumește în cuvinte alese părintelui protoiereu pentru cinstea făcută enoriașilor săi și sprijinul adevărat părintesc ce i l-a acordat în toate ocaziunile, spre a putea înfăptui opera ce și-a propus.

Dela aceste manifestațiuni creștinești și reli ioase n'au lipsit nici intelectualii și fruntașii din comună. Astfel au participat domnii: Opran, Stoicescu, Ioneanu, Popescu, Tomescu, Tătărescu, Dumitrescu Dobrescu, P. Nicolescu D. N. Stoicescu, Al. Popescu, Tomescu, T. Popescu și alții.

S. I.

CONFERINȚĂ PREOTEASCĂ MISIONARĂ LA T. MAGURELE

Miercuri, 9 Noembrie a. c., preoțimea din Protopopiatul Circ. I. Turnu-Măgurele, s'a întrunit într'o conferință intimă misionară, în vederea campaniei antisectante ce trebuie să ducă în această iarnă.

Ședința a avut loc în sala Teatrului județean sub președinția preotului Protopop Metodie Popescu. C. Sa. deschizând ședința face o documentată expunere a situației religioase, morale și administrative a Protopopiatului. Arată ceia ce a găsit în neregulă în inspecțiile făcute și cere preoților o câtă mai exactă împlinire a datoriei.

S'au discutat apoi următoarele chestiuni:

a) Predarea învățământului religios în școala primară și în cursul complimentar.

b) Rolul preotului în strejerie.

c) Ajutorul ce trebuie să dea preotul în lucrările pentru binele obștesc.

d) Cercuri pastorale.

e) Mișcarea sectantă.

f) Cămine Culturale.

Au luat parte la discuții:

Preotul Florea Drăghici, Pr. Marin Popescu-Olteanca, Pr. Dobre Mangâru, Pr. Nic. Popescu-Dracea, Pr. Stancu Mitroi, Pr. Theodor Ghinea, Pr. Victor Ulmeanu, Pr. Alex. Marinescu. Pr. Dumitrescu Ștefan, etc.

În urma celor discutate se hotărăște:

Toți preoții să-și împlinească cu toată conștiințivitatea datoria în școală, lucrând cu toată râvna, în cele două instituțiuni regale.

Cere să i se precizeze rolul în străjerie. Programul religios al instituției premilitare este defectuos. Venirea premilitarilor la biserică, — la timp nepotrivit și de scurtă durată nu e de folos nici premilitarilor nici bisericii.

În muncă de folos obștesc, merită să prefacă fața țării, preotul cel dintâi să fie pilda.

Ședințele Cercurilor pastorale să fie însoțite totdeauna de acte de binefacere.

Mișcarea sectantă se constată că e în această toamnă mai puternică decât în trecut. Se prevede o iarnă de lupte grele. Se va răspunde cu o contra mișcare antisectantă. Pr. Protopop va organiza cum va crede de cuviință această luptă. Preoțimea se angajează să execute.

Se vor înființa, în toate parohiile, Cămine culturale, unde fiecare preot va activa pe teren misionar. Cele două cinematografe ale Protopopiei vor fi puse în funcție și vor funcționa în toate parohiile. Atât la ședințele cinematografice cât și la cercuri se vor distribui numai broșurile editate de Sf. Mitropolie, care se găsesc foarte bune.

În timpul ședinței, a venit în mijlocul preoților, noul revizor școlar al județului dl. Alex. Petre, care este primit cu puternice aplauze. P. Protopop în cuvinte calde, recomandă preoțimei pe dl. Revizor Școlar Alex. Petre, un distins intelectual și un entuziast luptător pentru luminarea poporului. Îl asigură de toată dragostea preoțimei și de dorința lor sinceră de a colabora cu învățătorii.

D. Revizor Școlar Alex. Petre, mulțumind pentru frumoasele cuvinte ce i s'au adresat, arată nădejdea sa ca dorința ce are de a lucra intens pentru binele județului, va găsi un puternic sprijin în colaborarea strânsă și sinceră dintre preoți și învățători. Omagiază energia și entuziasmul Pr. Protopop. Crede că de comun acord vor da, prin căminele culturale, cercuri pastorale și învățătoarești o nouă față satelor noastre.

Rerăgându-se dl. Revizor, ședința a continuat, formulându-se după cererea d-lui Prefect

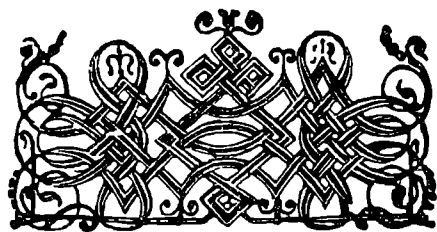
al Jud., Colonel Mihail Ștefănescu, diferite propuneri menite să limiteze anarhia religioasă din satele noastre.

Inchiderea ședinței a făcut-o Pr. Protopop Metodie Popescu, care cere întregii preoțimi să răspundă cu entuziasm la chemarea ce i se face de M. S. Regele pentru ridicarea poporului.

Biserica ortodoxă trebuie să devină o biserică misionară, luptătoare. Astăzi preoțimea are ocazie să se afirme și să dovedească absoluta ei necesitate în stat.

REVENIRE LA ORTODOXISM

În comuna Poroschia din jud. Teleorman, a revenit la credința creștină ortodoxă enoriașul Florea I. Badea, care fusese amăgit încă din anul 1931, de secta adventistă de ziua 7-a. În acest scop el a făcut la primăria susnumitei comune declarație că revine la biserică strămoșească, după mai bine de 7 ani de rătăcire.

CĂRȚI

„BISERICA ORTODOXA DIN RUSIA SOVIETICĂ“

de D-l V. DUDU

Cercetată sub misterul depărtării sau al organizării oficiale, care se ferește să aducă lumina necesară unui rezultat cert, viața în Rusia Sovietică are darul să tenteze încă pe mulți pasionați după adevăr.

Aspectele multiple și variate ale activității, ce se desfășoară sub impulsul diferitelor „piatiletca“ dau o notă misterioasă, lipsite de puțința verificării. Totuși, din chiar rezultatele și îngrijorările „oficiale“, se mai pot scoate la lumină unele adevăruri.

Unul din aceste aspecte, — de o importanță covârșitoare prin tragismul ei, — este, fără îndoială, viața religioasă, care oglindește în Rusia de azi toată crâncena încordare între două lumi: una morală, pură și idealistă sub semnul Crucii, — iar cealaltă, lumea oficială, atee și materialistă, a conducătorilor Rusiei de azi.

Surprins de acest fenomen, Dl. V. Dudu a încercat același fior ca mulți alți cercetători înaintea Domniei Sale, și a căutat să desprindă, bazat pe date certe, crudul adevăr asupra vieții religioase din Rusia Sovietică. Fruct al acestei străduințe a apărut cartea „Biserica Ortodoxă din Rusia Sovietică“ în care, pe lângă silința de a avea în cifre un aspect veridic al sbuciumului religios, găsim întreaga tragedie pe care o încearcă Biserica din partea oficialității. Se vede din paginile acestei cărți, cât suflet, câtă energie și câtă încordată rezistență depune clerul alături de sufletul intact al poporului pentru a duce războiul tacit împotriva unor conducători îndârjiți față de tot ce e credință religioasă. Și rezultatul acestei lupte, cu arme atât de inegale, cu organizațiuni puternice împotriva credinței, se vede din chiar mărturisirea oficialilor.

Astfel Dl. Pestunovici, președintele comitetului central al Uniunii ateștilor din Rusia, declară că numărul ateilor a scăzut dela cinci milioane câți erau în 1933. la două milioane. Este o cifră care impresionează și un fenomen demn de reținut.

Lipsită de orice, sprijin, atacată, dimpotrivă, cu toate miloacele și din toate părțile (secte, numeroase sunt protejate de oficialitate, ca să se infiltreze ca un cal troian în cetatea de credință), Biserica încearcă același sbucium, aceiași chinuire permanentă a vermurilor de început creștinesc. Buzuindu-se numai pe sufletul care o susține, pe imensa rezervă morală, care dăinuiește în fiecare credincios obidit sub aspră încercare, clerul rus actual luptă și se menține la înălțimea muceniciei de altă dată.

Toată această strădanie și rezistență, Dl. V. Dudu o pune în lumina datelor, chiar oficiale (și cu atât mai prețioase), o judecă după aspectul de intensificare a propagandei antireligioase pe care Sovietele se silesc, inutil, să o facă mai eficace și mai durabilă. Și ce e mai important, aceste pagini relevă preocupări din partea Sovietelor, care nu se mărginesc la hotare, ci fac parte dintr'un program sistematizat care depășește atmosfera locală. E suficient să cităm cifra de 1.500.000 ruble cheltuite de Rusia pentru propaganda antireligioasă în 51 de țări. Și dacă reținem faptul că numai pentru Spania în lunile Ianuarie — Martie 1937, s'au cheltuit 200.000 ruble cu această propagandă, putem face o legătură între mijloacele de luptă și tendințele politice.

Cartea D-lui V. Dudu se situează prin claritatea, prin sinceritatea și preciziunea informațiilor, în rândul cărților necesare atât îndrumătorilor spirituali, cât și celor cari privesc cu îngrijorare tendințe ce nu se pot ignora.

TRAIAN CRISTESCU

* * *

EM. MONȚIA: 110 colinde populare românești.

Cunoscutul compozitor, dl. Emil Monția, a dat la iveală primul volum din lucrarea d-sale „110

colinde populare românești“ (5 volume), pentru voce și pian.

Toate colindele sunt culese de însuși autorul, direct din popor și deci au însemnătate pentru istoria muzicii noastre și pentru cultura muzicală a poporului.

D. Monția, cunoscut fiind ca un compozitor ale cărui lucrări sunt foarte apreciate, și care se cântă în toate părțile țării, recomandăm preoțimii această valoroasă lucrare, ce se poate procura dela librăria diecezană din Arad. Prețul unui exemplar este de 120 lei.

* * *

MIHAIL LUNGIANU: *Atotputernicul pe lume* (Ed. Cugetarea).

Scriitorul fecund și adânc cunoscător al sufletului poporului nostru, d. *Mihail Lungianu*, de 3 ori premiat de Academia Română, pentru scrierile anterioare, a dat publicității, pentru tineret și pentru oameni maturi, un nou volum de minunate legende.

„*Atotputernicul pe lume*“ este o carte de adâncă religiozitate și de înaltă morală socială, care aduce în paginile ei o dulce mângâiere sufletelor amărite, avertizând cu dureroase sfârșituri pe cele aprige și lipsite de omenie.

Vremurile, prin care trecem, așteptau cu înfrigurare atari pagini de reconfortate.

Cartea este apărută în editura Universul și costă 40 lei.

În întreaga literatură românească nu s'a scris pagini de mai reală zugrăvire a sufletului românesc, într'un stil neaș popular și într'o limbă vrăjitoare, aidoma șopotitului unui pârâu de munte ca ale scriitorului *Mihail Lungianu*.

Neobosit, după 14 volume, frumos elogiate și distinse multe din ele cu laurii Academiei Române, vine astăzi cu o nouă lucrare „*Atotputernicul pe lume*“, în care redă zăcămintele misticismului românesc din timpurile umblării lui Dumnezeu pe lume.

* * *

Centrala cooperativelor sătești, în 1928, cu sacrificii bănești destul de importante, dorind a pune la îndemâna slujitorilor sfinteii noastre biserici și amatorilor în această materie o carte de cântări bisericești pe muzica orientală — cea mai veche dintre muzicele bisericești — cea mai melodioasă și singura muzică de rugăciune a poporului nostru românesc, a finanțat tipărirea unui „Liturghier cu conținut de cântări bisericești“ ale Sf. Liturghii, ale vecerniei, utreniei și din postul mare, pe întregul an, compus și aranjat în ordinea

tipicului, de Vasile Ciureanu-Bodești, protopsalt și maestru titular de muzică bisericească orientală din Chișinău.

Lucrarea are un aspect îngrijit și un conținut foarte bogat. Ea este aprobată de Sf. Sinod, cu ordinul nr. 436 din 19 Septembrie 1924.

Apreciind valoarea sacrificiilor făcute cu tipărirea acestei opere cum și valoarea în sine a acesteia, Consiliul central bisericesc, după ce-a cercetat-o, cu adresa sa Nr. 7793 din 22 Iulie 1938, a recomandat-o tuturor eparhiilor din țară spre cumpărare.

Recomandăm tuturor preoților și cântăreților această lucrare, cunoscând că un volum din Liturghier costă 200 lei franco localitate, și se poate comanda la depozitul central din Iași, str. Gh. Mârzescu Nr. 20.

I N F O R M A Ț I I

Orele de religie și educație morală în învățământul primar

„Pentru învățământul religiei și educația morală sunt prevăzute în programa învățământului primar două ore pe săptămână și anume: o oră pentru învățământul religiei și alta pentru educația morală religioasă. În programa analitică și orar, ora educației morale religioase e denumită prin: „Datoriile omului și cetățeanului“.

Atât orele de religie la toate clasele, precum și orele de educație morală religioasă până la clasa IV, se predau de preot. Orice alte interpretări și comentarii aduse programei analitice, privitoare la învățământul religiei și educația morală, sunt eronate.

Orele de religie și educație morală au fost fixate în mod principial în orarele tip din programă. În cazul când la școală predă un singur preot și coincid orele de religie și educație morală ale diferitelor clase, se vor fixa alte ore, în așa fel în cât să nu fie stânjenit cu nimic acest învățământ. În cazurile când învățătorul are mai multe clase, orele tip precizează locul și timpul predării religiei, dela caz la caz.

Programa a fost făcută în colaborare cu delegatul Sf. Patriarhii.

* * *

Pentru inspectarea învățământului religios în școlile muncitorești din capitală, ce depind de Onor. Minister al Muncii, Sf. Mitropolie a numit

pe preoții: S. Păunescu-Cărămidari de jos, P. Șerpe-Belvedere R.M.S. și M. Șerpoianu, Podeanu.

Numirea C.Lor a fost confirmată pentru anul în curs și de Onor Minister al Muncii prin adresa cu Nr. 4690 din 27 Octombrie cor.

OBIECTE BISERICEȘTI

Magazinul-Expoziție de obiecte bisericesti a Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor „la Sfânta Patriarhie“ s'a deschis pe data de 1 Noembrie 1937, în metocul Sfintei Mănăstiri Căldărușani, din Piața Sf. Ștefan Nr. 8, unde se găsesc expuse spre vânzare în condițiuni avantajoase, ca execuție, material și preț, obiecte sacre ca: cruci, potire, candelă, policandre, cădelnițe, discuri, stelufe, sfeșnice de alamă etc., veșminte preoțești, stofe pentru veșminte și costume preoțești (reverenți); icoane steaguri bisericesti, praznicare, etc., clopote de toate mărimile, cărți de ritual și de propagandă; lumânări de ceară curată, dela turnătorii rituală a Sfintei Arhiepiscopii; o secție cu produse manuale mănăstirești etc.

Obiectele sunt executate de maeștri români, în condițiuni ireproșabile, cu respectarea stilului și caracterului ortodox.

CC. Preoți și creștinii darnici, pot cumpăra pentru sfintele biserici și sfintele slujbe asemenea obiecte sacre dela magazinul Sf. Arhiepiscopii, care este deschis în toate zilele de lucru între orele 8—13 dimineața și 3—7 după amiază.

ȘCOALA ROMANEASCA

În str. dr. Staicovici nr. 37, București, funcționează o școală atelier-practic: „Școala românească“, sub conducerea d-nei Zoe M. Constantin. Această școală este autorizată de Onor. Ministerul Educației Naționale prin adresa cu nr. 2840/939, având programa gimnaziilor industriale, cu următoarele secțiuni: croitorie, rufărie și corsete, dându-se astfel posibilitatea copilelor să învețe perfect meseriile și în același timp să-și păstreze sufletul în credința noastră strămoșească, deoarece fetele fac adesea ucenicia prin atelierul unor patroni străini de neam și credință și care au o înrăurire vătămătoare asupra tineretului nostru.

Recomandăm această școală C. Preoți, pentru ca tinerele ce doresc să urmeze școlile practice să fie îndumate la această școală.

T E L E G R A M E

I. P. S. S. PATRIARHUL MIRON

Cu ocaziunea instalării noastre ca episcop locotenent al eparhiei Râmnicului Nou Severin, gândul nostru se îndreaptă cu mulțumire deosebită către Prea Fericirea Voastră, rugând pe bunul Dumnezeu să vă dăruiască viață lungă întru deplină sănătate, pentru conducerea tot mai fericită a Bisericii și a neamului, — conducere ce v'a fost încredințată prin chemare de sus.

† I R I N E U.

I. P. S. PATRIARH Dr. MIRON

București

Cântăreții bisericesti din protopopia I Dâmbovița întruniți în conferință generală anuală își îndreaptă primul lor gând la Înaltul lor arhipăstor, depunând la picioarele tronului patriarhal toate omagiile lor de supunere și devotament, unite cu urările lor de sănătate pentru binele bisericii ortodoxe și prosperitatea neamului românesc întru mulți ani stăpâne.

Protoiereu, Pv. ALEXANDRU POPESCU

Târgoviște, 1 Noembrie 1934.

S U M A R U L :

Căminurile culturale	<i>Consilier</i>
Secția religioasă a Căminelor culturale	* * *
Legea pentru înființarea Serviciului social	<i>Cronicar</i>
Principiile sociale și etnice ale Serviciului social, Căminul cultural . . .	<i>Prof. D. G.</i>
Căminele Fundației „Principele Carol“ în Țară	<i>Referent</i>
CULTURALE: — Deschiderea cursurilor la Academia de Muzică religioasă	* * *
MISIONARE: CĂRȚI, INFORMAȚII, TELEGRAME.	

